

РЕШЕНИЕ

№ 26753

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 09.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **3350** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10 и 10а ЗЧРБ във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба с вх. № 9444/19.03.2026 г. вр. вх. № 8117/10.03.2026 г., подадена по електронен път, уточнена с молба от 14.04.2026 г., от М. С. А., гражданин на П. с паспорт № А., Ф. М., гражданка на П. с паспорт № А., и А. М., малолетна чрез законен представител М. С. А., гражданка на П. с паспорт № Р., срещу откази за издаване на визи за краткосрочно пребиваване вид „С“ от 04.03.2026 г. на Консулско длъжностно лице в ГК на Република България в И., Република Т., по заявления съответно за всеки от тях с номер I., I. и I., всички подадени на 13.02.2026 г. Молят съда да отмени оспорените откази и да задължи органа да издаде визи за краткосрочно пребиваване вид „С“ за тримата жалбоподатели. В открито съдебно заседание не се представляват, поддържат жалбата с писмена защита и изрични бележки с приложени в превод на български език писмени доказателства, не претендират разноски.

Ответникът, завеждащ „Консулската служба“ в Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Т., не изразява становище по жалбата и по изпълнението на съдебните указания на съда касателно доказателствената тежест. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

По допустимостта на оспорването съдът се произнесъл с определение № 15211/21.04.2026 г., като при условията на чл. 213 ГПК вр. чл. 144 АПК е оставил за разглеждане в едно съдебно производство една обща жалба, изрично уточнена, от тримата жалбоподатели срещу три отказа за издаване на визи за краткосрочно пребиваване вид „С“ от 04.03.2026 г. на Консулско длъжностно

лице в ГК на Република България в И., Република Т., по техните заявления с номер I., I. и I., всички подадени на 13.02.2026 г., приемайки, че оспорените актове имат връзка помежду си, съответно съдът може да съедини тези дела в едно производство и да издаде общо решение по тях. Жалбата е подадена пред компетентен по място и род съд срещу подлежащи на оспорване актове, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лица по чл. 3 АПК вр. чл. 3, ал. 1 ЗЧРБ, които са адресати на индивидуални административни актове, засягащи правната им сфера неблагоприятно, тъй като им налагат ограничения, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани по същество.

Съгласно чл. 10а, ал. 1 ЗЧРБ, отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на АПК относно тяхната законосъобразност. В случая процесните откази са по искания за издаване на визи вид "С" - по чл. 9а, ал. 2, т. 3 ЗЧРБ и не попадат в изключението, предвидено в чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, поради което жалбата е допустима за разглеждана по същество и на това основание.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че на 13.02.2026 г. от М. С. А., гражданин на П. с паспорт № А., Ф. М., гражданка на П. с паспорт № А., и за А. М., малолетна дъщеря - чрез бащата М. С. А., гражданка на П. с паспорт № Р., са подадени заявления – съответно с номера I., I. и I., за Ш. виза с цел туризъм в периода в период 14.03.2026 г. – 20.03.2026 г. /краткосрочно разглеждане на забележителности/. По делото са представени в превод и с приложения идентично попълнени заявления за всеки от членовете на семейството, паспорти, самолетни билети – отиване и връщане И.-С.-И., потвърждения за резервации – две в С. и една в П., туристическа програма за периода в С.-П.-С., разрешение за пребиваване в Т. на главния кандидат - М. С. А. и списък/документ с недвижими имоти, собственост на главния кандидат /л. 381 и сл./, застрахователни полици за пътуване от 27.01.2026 г. за тримата жалбоподатели /л. 391 и сл./, доказателства за международни пътувания с редовно завръщане в Т., вкл. с валидни визи за САЩ; документ от международно частно училище в И. за жалбоподателката А. М., че е успешна ученичка с активен статус през текущата учебна година.

Въз основа на тези документи по заявленията, видно от представените им заверени преведени копия /л. 369 и сл./, на стандартен формуляр - Приложение № VI от Регламент (ЕО) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. за създаване Визов кодекс на Общността на 04.039.2026 г., са издадени оспорените откази за издаване на визи за краткосрочно пребиваване – виза тип "С" с отбелязване на пункт "2", "10" и „13“ за М. С. А. и Ф. М. и само пункт „13“ за А. М., съдържащи текстовете от формуляра, както следва: "целта и условията на планирания престой не са обосновани"; "предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна" и „има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата“.

В допълнителна забележка в отказите на родителите е посочено, че не се доказва по убедителен начин целта и условията на престоя; намеренията за пътуване, както и цялостният анализ на фактите не доказвал по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване; при извършена проверка на резервацията - същата не била потвърдена.

В допълнителна забележка в отказа на малолетната А. М. е повторено, че има основателни съмнения за намерението на апликанта да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата Приложение № VI ВКО – т. 12 - основателни съмнения за надеждността и автентичността на представените удостоверителни документи и истинността на тяхното

съдържание.

В изпълнение на указанията на съда жалбоподателите са представили по делото доказателства за роднински връзки между тях – за семейното положение на главния кандидат със съпругата му Ф. М. и удостоверение за раждане на А. М..

По делото е постъпила справка от Държавна агенция „Национална сигурност“ относно проведената съгласувателна процедура по подаденото от жалбоподателя заявление, като е представено писмо рег. № М-3484/07.05.2026 г. от ДАНС, в което е посочено, че е проведена съгласувателна процедура за трите лица и по посочените номера на заявленията им за виза тип "С". Съгласувателната процедура била осъществена от С.–ДАНС, като по електронен път е изразено отрицателно становище в НВИС, тъй като апликантите не били идентифицирани като заплаха за националната сигурност, но от анализа на постъпилата информация, направените заявления и намерения на чужденците са повдигнати основателни съмнения, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. При извършена проверка на направената резервация същата не била потвърдена. При цялостен анализ на фактите бил установен висок миграционен риск. Сочи, че нямало изготвени писмени документи по съгласуването.

Разгледана по същество - жалбата е основателна.

Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи относно законосъобразността на оспорените актове:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорените откази са ИАА, издадени в писмена форма, от компетентен орган завеждащ Консулска Служба, КДЛ, при Генералното консулство на Република България в И., Т., съобразно приложените заповед № 6/13.02.2025 г. на Генералния консул в Генералното консулство на Република България в И., Т., и заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи.

Съгласно безспорните данни по делото със заявленията, жалбоподателите са поискали издаване на визи за краткосрочно пребиваване в Република България - вид "С" на основание чл. 9а, ал. 2, т. 3 ЗЧРБ с цел "туризъм".

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 ЗЧРБ. При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец - Приложение № 7 на Наредбата, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законовото основание за отказ.

Процесните откази са обективирани във формуляр по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, но като такъв е ползван формуляра - образец Приложение 6 към чл. 32 от Визовия кодекс /съобразно действащата редакция на чл. 34, ал. 1 от Наредбата - ДВ бр. 4 в сила от 14.01.2025 г./. Същите не съответстват по форма и съдържание на формуляра, образец по Приложение № 7 съгласно чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, който се различава по отношение съдържанието след изречението "основанието/ята за решението са следните", тъй като представлява словесно изписване на текстове от чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, но при липса на изрично посочване на правните основания - норми от чл. 10, така както е в образец Приложение № 7.

В оспорените актове липсват още и изложени факти, съответно мотиви, обосноваващи кои са

установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че следва да се произнесе с отказ. Не са обсъдени и многобройните писмени доказателства, приложени към заявленията за издаване на виза. Основателни са оплакванията на жалбоподателите, че констатацията за непотвърдена резервация не се доказва по делото. На свой ред жалбоподателите представят по делото достатъчно относими и допустими доказателства, че са направили резервация чрез booking.com, приложени и към заявленията, за процесния период 14.03-20.03.2026 г. в С. – три нощувки, П. – две нощувки, и отново в С. – една нощувка, от които е видно, че плащането е на място и в брой. От страна на ответника не се изяснява по делото дали проверката касае предплатена резервация. В тази връзка съдът кредитира и представената по делото кореспонденция с два от хотелите от 17.02.2026 г. и 04.03.2026 г. /л. 414 и 415/ относно плащането и настаняването, както и че резервациите са анулирани на 10.03.2026 г. след издаването на процесните откази. За изчерпателност следва да се посочи, че представените от жалбоподателите с обяснителна записка доказателства за нови резервации за настаняване в България – С. и П., с изискване за гаранция на плащането с банкова карта, са неотнесими към предмета на спора и проверката на законосъобразността на оспорените откази за издаване на визи.

Съдът намира, че от данните по делото изобщо липсва анализ на приложените към заявленията доказателства относно надеждността на заявителите и целта на пътуването – туризъм /краткосрочно разглеждане на забележителности/. В случая ответникът, за да откаже издаването на виза "С" за краткосрочно пребиваване с цитираните отбелязвания, не е изложил самостоятелни мотиви, с които да обоснове становището за "необоснованост" на целта и условията, на планирания престой и за "ненадеждност" на предоставената информация. В представената от ответника административна преписка няма данни, в съответствие с изискването на чл. 35 АПК административният орган да е изискал допълнително от заявителя документи и информация, след като е счел, че предоставената не е надеждна и не обосновава целта на исканата виза. Несъобразявайки се и с разпоредбата на чл. 36, ал. 3 АПК ответникът не е изложил мотиви, подкрепящи преценката му в горния смисъл. В процесното заявление апликантите изрично са посочили целта на пътуването и са приложили доказателства, както за него, така и за живота си на пребиваващи в И. лица. Въпреки това консулското длъжностно лице не е обвързало отказите си с конкретни мотиви и съответно анализ на тези факти, респ. защо е счтено, че целта на влизане и пребиваване в РБ не е обоснована, а представената информация е оценена като ненадеждна и не на последно място, защо само и тъкмо по отношение на малолетното лице има основателно съмнение да напусне територията на държавата членка.

Като не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс, ответникът е постановил незаконосъобразни откази. Според Съда на Европейския съюз държавите-членки разполагат с "широка свобода на преценка", за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

В заключение съдът приема, че издадените на 04.03.2026 г. от завеждащ „Консулската служба“ в Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Т., откази не съответстват на изискванията за форма на индивидуалния административен акт, регламентирани с чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1 АПК, поради липса на мотиви, обосноваващи посочените в стандартния формуляр отметки, който впрочем както се посочи в случая съставлява Приложение № 6 от Визови кодекс, а не този по Наредбата. Отказът е постановен след неправилно прилагане на обсъдените от съда материалноправни норми.

Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които доказват целта на престоя на жалбоподателите в Република България, като анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването, като съобрази, че първоначално посоченият от жалбоподателите период на пребиваване е изтекъл.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК след отмяната за оспорените откази на консулското длъжностно лице, административната преписка следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявленията от 13.02.2026 г. на М. С. А., гражданин на П. с паспорт № А., Ф. М., гражданка на П. с паспорт № А., и А. М., малолетна чрез бащата М. С. А., гражданка на П. с паспорт № Р., за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Страните не претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, I отделение, 4 - ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. А., гражданин на П. с паспорт № А., отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване вид „С“ от 04.03.2026 г. на завеждащ „Консулската служба“, консулско длъжностно лице, Генерално консулство на Република България в И., Република Т., по заявления с номер I., подадено на 13.02.2026 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. М., гражданка на П. с паспорт № А., отказ за издаване на визи за краткосрочно пребиваване вид „С“ от 04.03.2026 г. на завеждащ „Консулската служба“, консулско длъжностно лице, Генерално консулство на Република България в И., Република Т., по заявление с номер I., подадено на 13.02.2026 г.

ОТМЕНЯ по жалба на А. М., малолетна, гражданка на П. с паспорт № Р., действаща по делото чрез бащата М. С. А., отказ за издаване на визи за краткосрочно пребиваване вид „С“ от 04.03.2026 г. на завеждащ „Консулската служба“, консулско длъжностно лице, Генерално консулство на Република България в И., Република Т., по заявление с номер I., подадено на 13.02.2026 г.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на Генерално консулство на Република България в И., Република Т., чрез дирекция "К. отношения" в Министерството на външните работи, за ново разглеждане на направените искания за издаване на визи при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните.

Препис на решението да се изпрати на страните.